Crac. Stud. Univ. Jagell.
Promotiones Philos.-Ord.

1645 4.

Makowski Sim. Stanisl. Triumphus academicus in florentiss. almae Univ. Crac. Parnasso.

TRIUMPHUS ACADEMICUS

In florentisſimo Almæ Vniuerſitatis Crac: Parnaſſo æſtiuo Scientiarũ ardore defecata ingenia autumnali Lauru coronans.

Præſidente Excellentiſſ: Domino,

D. ALBERTO STRAZYC

Facultatis Philoſophicæ Decano, Collegâ Minore.

Promouente verò Excelleñ: Domino,

D. MARTINO RADZIMINSKI, COLLEGA MINORE.

Per

R. SIMONEM STANISLAUM MAKOWSKI, *eiusdem Laureæ Candidatum in lucem editus.*

CRAC. Apud Valerianum Piątkowski, A. D. 1645.

In Stemma Domus VBALDINIANÆ.

Fulget VBALDINIANA Domus sat Stemmate claro,
Pulhriùs haud magnũ sors dedit vlla virũ.
In quo Maiorum sublimia facta relucent,
Et nunquam moriens virtus auita manet.

Amplisſimo Mæcenati Dño,

D. IOANNI

DELLA RIPA

VBALDINI,

CIVITATIS LEOPOLIS TERRARVM RVSSIAE METROPOLIS CONSVLI SAPIENTISSIMO.

Riumphum gloriosisſimorum Palladis Athletarum è Jagelloniano lycæo, in lucem Gentilitij Tui splẽdoris, pro honorario affero, Mæcenas Amplisſime. Cui enim meliùs hanc Academicæ Promotionis coronationẽ dedicatum irem; quam Tibi? Cui Helicona fontesq; musarum apprimè noti. Ipsa quippe Pallas in Tuæ dexteram munificentiæ pridem sese dedit; & Tuæ humanitati stylus semper fuit deuotus. Iis nimirum Te moribus natura finxit, vt semper humanisſimam

in musas mansuetiores induere studeas voluntatem. Palam id facit nobilissimus Tuus sanguis, qui eruditionis gratiâ, & Patriæ in perpetuo virescenti flore conseruandæ, non vnius duntaxat Leopolis, sed & Almæ Vniuersitatis nostræ doctissima emporia adijt. Inde non absq; æuiternæ gloriæ lauru recessurus. Quòd si vnus Regum Persiæ, à quodam tenuioris fortunæ gloriatus erat, oblatum sibi fuisse frigidæ pugillum; nec minùs ego de Te mihi possum polliceri. Sperat sese perbenignis Tuæ humanitatis oculis inerudita mea pagina salutatum iri. Faxit DEVS vt melior cælo Pegasus, vberiores paulò post musarum & Helinis Tibi eliciat fontes.

Ad eundem Ampliſsimum Mœcenatem.

O Digne Conſul, Caſtalides cui
Linquant amæni flumina Pegaſi,
Et cûi triumphales retexat
Palladias Academus vmbras.
Quàm clara veſtri ſanguinis indoles
Noſtris in Oris. Italidum Ripâ
Surgens, recentes quæ redundat
In calamos, & in ora vatis.
En literati, ſanguinis inſcius,
Tributa belli, pando tibi libens,
Edocta Pallas quæ ſagaci
Pinxit acu dociliq; pennâ.
Citò labentûm ſecula temporum
Procul volanti nominis eſſedo
Vinces VBALDIN dum perennis
Laus tua ſculpta manebit orbi.
Quam nec manãtis fluminis in modum,
Obliuioſus deleat impetus

Currentis æui; nec vetustæ
Surripiet caries senectæ.
Leopolis te Roxoliæ caput,
Non abs re consulem sibi vendicat,
Cuius mederis, cuncta cernens
Ceû vigil in Capitolio anser.
Hinc eloquentis nectare gloriæ
Festina Natûm pascitur indoles
Auara laudis. Vultq; patri,
Magnanimo similis fieri.
Quorum virescens fulgurat indoles
Virtute magnà. Quam niueus penes
Candor stat, interpres mòdestæ
Mentis, habens roseum pudorem.
Hos tu senectæ delicium tuæ
Puta futuros, & Patriæ nouos
Audax Iulos augurare,
Non dubius mihi crede vates.
Sed primus idem præscius auguror:
Nec me pudebit hæc cecinisse, nam
Votis reponent moxq; surgent
Vt geminæ Patriæ columnæ.

Ad

Ad Carum par Fratrum
IOANNEM STEPHANVM & DOMINICVM VBALDINI.

Crescit augustę bina cedrus vrbi,
Et superbę per iuga celsá famę.
Scandit, edoctis feriendo pennis
Castra Mineruę
Russię splendens cynosura gentis.
Quos amor suadę retinet, lepor queîs
Melle distillat sua verba, et ipsa
Attica Musa.
Cresce spectanti Patrię futura
Nixa firmè sat geminis columnis
Lux Leopolis, columenq; magnum
Gentis amęnę.
Palladis doctę Patrięq; ciues,
Martis et castę soboles Mineruę.
Vita regni, spesq; salusq; vestrûm
Sola parentum.
Aufugit iactâ citiùs sagittâ
Ver virescens instabilis iuuentę,
Vos tàmen multò meliùs labenti
Tempore cauti

Lucra virtutum facite altiora.
Dulce par Fratrum Patrię senectę,
Mitte venturis memoranda seclis
Facta iuuentę.
Cresce famosę seges ampla laudis
Dote virtutum radicata pingui.
Noscat expectans geminos paterna
Terra leones.
Et spei de te memor, elabora;
Filios quondam eruditi Catonis
Aßequaris, Scipiadasq; claros
ausibus ęques.
Hectorem famâ celebrem sequendum
Consulit vobis Patrię Patrisq;
Spes, et à vobis sibi pollicetur
Ascanii amores.
Jam superbę per iuga celsa famę
Scandite Alcides, Priamiq; quondam
Filios bello celebres; studete
Nunc imitari.
Terra dum stabit Jageloniumq;
Palladis doctę vigeat lycęum,
Vestra in argento monumenta famę
sculpta legentur.

ELOGIVM
ALMÆ MATRI ACADEMIÆ

Currit Autumnus meliore passu,
Et redux Phæbus iaculatur aurum,
Luminis spargens radios nitentes
Vertice pleno.

Aureum terris caput imperator
Siderum Titan, Cracjs reuoluit,
Atq; agros pulchris radijs coronat.
Oris amæni.

Messis hinc fit gramineæ iuuentæ;
Inde telluri semen appetenti
Mittitur: fessis requiesq; cedit
Omnibus vna.

Sed quid Autumni memoro decora,
Et cano splendere dies serenos,
Bruma dum currit gelido Trione
Huc populatrix.

Fallor? An solis propriori s vmbrâ
Ludor? Ast omnino mihi fauentes

Iam fluunt horæ viridesq; Pindi
serta fabricant.
Phæbus Autumnum vehit amne Craci,
Palladis musas recreans amœnâ
Prole. Messis fit rutilâq; Titan
Ridet in arce.
Docta dum Matri sociatur ante
Ipsius musis ebriata turba
Et datur laurus meritis cuiq;
sorte sacratâ.
O sacris pridemq; dicata musis
Palladis doctæ domus atq; Phæbi,
Te quis æquabit calamo pari, sub
sidera tollens.
Auream vocem tibi Clio debet:
Pegasus fontes: Helicon eburnos
Currus: & famosus Apollo chordas
Dulce sonantes.
Hic noui fiunt homines, recenter,
Artibus quos suada nutrit disertis:
Nobiles merces quibus ipse nundi-
natur Apollo.

Phæbus huc dulces Heliconis vndas
Atq́, muſarum graciles Camænas
Tranſtulit. multùm huc ſapiens migrauit
Attica muſa.
Obruit Mater tua laus Athenas,
Et ſuperbis Pariſijs honores.
Hæc Tibi ſoli ſtatuente cælo
debita fama eſt.
In tuas iam nunc amet ire laudes,
Teſper atq́; ortus Latio miniſtrans.
Te vehat iam quadriiugo perennis
Gloria curru.
Te decus gentis Lechicæ Polona
Aſtra mirentur. Tibi turba vatum
Scribat æternos Patriæ per orbem,
Mater honores.

Ad Clarissimos & Adm. Rndos: Dnos: DD.

IACOBVM VSTIENSEM ET IACOBVM VITELLIVM

cum Disputationi cum Hæreticis Torunij non minùs pietate quàm scientiâ præessent.

Ad Clarissimum & Adm: R. Dnum.

D. IACOBVM VSTIENSEM Sacræ THEOL: & I. V. D.

Non tota coelis lumina seruiunt.
Soles fuerunt tres Plinio licet
Visi simul. Multò palastris
Craciacis plura nunc resplendent.
Quis Te lycæi non Jagelonij
Agnoscat astrum? Craciacæ nouum
Sidus palæstræ? o lux docentûm
Theologi columen senatus,
Aurora diuinæ Fidei nitens.
Tuis sat audax icta mucronibus
Nunc Hæresis quàm victa cedit,
Et sonitu rationum acuto.
Conclusa nullis marginibus Trias,
Monstrauit orbi te auce latiùs

Arcana

Arcana verbi. Nuncq; sacra
Te vocat ad Fidei secreta.
Te Phœbus & Pallas pudico colit
Flectens genu. Te diua Themis suum
Noscit clientem, postulantq;
Te sibi Gracia regna patrem.
Et nos recliui mox Tibi poplite
Sternemur omnes, dum rues aureæ
Torrente linguæ, per suprema
Pulpita Theologûm docendo.
Stabit perenni mole potentiùs
Quæsita pennis non homini datis;
Lux VSTIENSIS, sed per artes
Aquinatis, vigilata curis.
Obliuiosum nesciet Hesperum,
Non ore lethen doctisono bibet,
Facunda doctis lingua verbis
Attalicis potior metallis.

Ad Clarissimum & Adm: Rn: D.

D. IACOBVM VITELLIVM

S. T. Sententiarium.

O dulce blandæ delicium suadæ
Torrente linguæ prodigus Atticæ

 Vitil'c

Vitelle diui lux ſenatus,
Sæpe mihi recinende plectro,
Splendor Iagelli magne palatij.
O docte celſi Numinis arbiter,
O Sidus immortale noſtrum,
Aquinatis Cynoſura cœli.
Te quis ſecreti Numinis eloqui
O fide cenſor, o Iagelonio
Dilecte regno, nunc negabit,
Eſſe caput Cracij lycæi.
Non te moleſtis functa laboribus
Excuſat ætas. Ingenij lucra
Formoſa gignis quot diebus
Quæ ſtupeant adamentq; cūcti.
Impendioſis crede laboribus
Quæſita Nunquam gloria dormiet.
Semper manebit ſed perennis
Inclyta Theologi magiſtra
Virtus. Iagellæ roſtra ſcientiæ
Flexo lycæi ſuppliciter genu
Hinc ſemper ad te deuoluta,
Te meritum caput eloquentur.

Te fama per ſarmaticum polum,
Vehet ſuperbo nominis eſſedo,
Et te Polonis iunget aſtris
Pulcher honor niueuſq; candor.

Ad Excellentiſsimum ac Doctiſsimum D.

D. ALBERTVM STRAZYC

Facultatis Philoſophicæ Decanum Mathematicum inſignem.

Quid Phœbe Princeps attonitus ſtupes?
Et verba vatis vocibus eripis?
Num fortè multus te retardat
Vultus honos, et amœna caſtis
Admiſta verbis gratia? ſummaq;
Inter loquendum dux ſapientia
Noſtri Decani. Quippe nubes
Magna ſolet leue ferre fulmen
Cedat procul terror. Liceat loqui
Quòd debes et quantùm valeas, age.
Sit meta STRAZYC. *Lux docentûm*
Stagirei columen ſenatus.
Pallas docebat quem ſapientiam,
Mentemq; pleno finxit Apolline
Regina virtus, nutrijtq;
Ipſa modeſtia, ore morum.

Aurora magnos erubuit ſatis
Non vna cuius inſapientię
Campo labores. Quem ſuperbus
Stagireus veneratur ordo:
Muſęq; noſcunt. Laurigerâ cui
Sub fronte Parnaßus latet, ipſeq;
Stellas Olympus pandit omnes,
Seq; Mathęſis amica prębet.
Vt vmbra ſoli: ſic meritis tuis
Latè refuſis gloria fit comes
Æterna. o ludi ſtagirei
Socrate ſat melior magiſter.
Hoc pendo magnis ſat meritis tuis.
Sit queſo gratum. Temnere nec potes:
Clemens enim cum ſis, fauere
Cûiq; potes; nemini nocere.

Ad Excellentißimos Dominos
D. D. EXAMINATORES.

O quàm docentûm non modicus labor
Laudare mentes. Quis queat eloqui
Veſtros labores. Ecquis vnquam
Præmia digna dedit magiſtris.
Tentare prorſus vix homini par eſt.
Mercedis eſt ſat, dum memores ſumus

Veſt

Veſtri laboris : ſoluimuſq;
Obſequijs animiſq; totum.
Stillante venâ fertilis ingenî
Craſnicce diues, non mihi vixeris
Indictus æternum, per aſtra
In tibi plauſus ouans aperta.
Et tu palæſtræ pulchra ſtagireæ
WIECZORKOVI lux. Cynthia ſplendida:
Creſcit ſuperbus te ſtagira,
Creſcit & Alma parens alumno.
Quidquid lycæis Tullus indidit.
Temone quicquid Pegaſeo vehit
Pòéſis, aût ſi quid docendum
Difficile eſt. Minimum tibi fit.
Nec non retexam SŁONKIEVIVM decus
Quem narrat orbi, nuncius ingenî
Honos amæni, quem perennis
Fama manet merituſq; ſplendor.
Splendete ſoles iam ſatis hauſimus
Veſtri nitoris. Gratiùs an poteſt
Vobis quid eſſe prole tantâ?
Gratia quæ magis eſſe grata:

Noſtrâ Mineruâ. Quod dedimus parũ eſt
Vobis fatemur; nec licuit plura
Non ſat diſertos orbe coram
Talibus ore loqui magiſtris.

Ad Excellentiſsimum Dominum,

D. MARTINVM RADZIMINSKI,

Promotorem doctiſſimum.

O magna Muſarum Polyhymnia,
Quid me recuſas tangere barbiton?
Cur me iubetis nunc remiſsis
Caſtalides fidibus ſedere?
Quid ſit timoris dicite virgines?
Vel nunc Apollo dulciſonâ lyra
Caret! vacantem quippe nunquam
In medijs videram triumphis.
Rudem tamen tu dirige dexteram
Et da ſonorum flectere barbiton
In facta RADZIMINIANA.
Quo duce ſcandimus ad ſupremos
Virtutis ęternę titulos. Canat
Princeps Apollo magnificum ſatis

Nomen tuum terris. Triumphet
Cracia RADZIMIO *beata.*
O grande gentis ſarmaticę iubar,
Quę lingua vatum dulce canentium,
Dignis honorum tanta reddet
Muneribus titulisq; facta.
Parnaßus ipſe crede mihi caret
Lauru, tuum quo condecoret caput
Nec muſa vatis eſt tuo par
Ingenio celebrando dignè.

Ad Venerabiles Dominos
PRIMÆ LAVREÆ CANDIDATOS.

PRinceps Apollo, verticis accola
Sacri, per hortos auriferos voca
Diuum genus, magni ſorores
Heſperides Iouis, atq; Phœbi;
Huc & ſonoro ſeptus ab agmine
Deſcende, ſacris & digitis chelym
Tangendo dulcem, fac athletis
Ter reſonabile Io Io lætum.
Lætentur eia Craciades Deæ,
Vnaq; amæno cum Charitum choro
Matris palæſtram Gratiæ ſuis-
recreent animis. Caterua

Quando

Quando Licæi Craciaci nouos
Victrix honores pro meritis refert.
Fortuna votis blanditur dùm
Laurigeris decorata signis.
O pulchra campi Palladij cohors.
O stagiraæ turba scientiæ,
Magnæq; lucubrationis
Pignora magnanimiq; fætus.
Audete magnos vincere Tullios,
Rostrisq; maternis celebres date
Nouos Marones. Audete alta
Sufficiet nec enim vna laurus.
Agnoscat orbis non sine plausibus
Vestros triumphos. Nescia vos mori.
Titanis vltra deuehat orbitam
Fama suo rutilante curru.

TRIVMPHVS ACADEMICVS.

Autumnales Laurus Palladis Athletis distribuit.

1. V. D. NICOLAO ANDREÆ ZICHINI.

QVę strenuarum prelia mentium?
Qualesuè cętus Palladię gregis

Spect.

Specto? Nouus quis sit triumphus
Laurigeris decorus trophęis,
Inter Iagelli tecta palatij?
Augusta pulchris arx sapientię
Resplendet astris: vocibusq;
Atria docta fremunt lycęi.
Dic fama velox lętitię mihi
Quæ causa tantę? Quis stupor obruit
Vatem? Prudentum cur senatus
Atq; theatra lycęi triumphant?
Fortaße scenam nobilis ingenî
Musis, seu eris instruit artibus
Diuina Pallas? et triumphis
Craciacum decorat lycęum?
Sic. Pugna sit iam laudis Olympicę
Ad vsq; palmam. ZICHINIVS pręit
Inter Mineruę tot phalangas,
Doctiloquo satis ore primus.
Cûi sales docti, cûi gracilis venę
Riui fluentes, et placitus chorus
Nympharum adeste huc, huc canentes
Plausibus approperate vestris.
Huc è nouenis cętibus agmina
Inferte buxos, et cytharas suas.
Nouum salutantes Athletam,
Condecorate nouis coronis.

II. V. D. STANISLAO GĘDZICKI.

QVis clarus radians laurigerâ comâ
Illuxit Phaeton, ſub Cracico polo?
Denſo concomitatus iuuenum choro?
Muſæ dicite conſciæ.
Quem Pallas ſtudijs, Phæbus & ignibus
Stipant. Cùi Helicon, floraq; diſcolor
Adſtant Laurigeris cum diadematis,
Et dant ſolis ab ardore
Vmbras. GĘDZICIO tanta tripudia
Dant Muſæ, ſcilicet quo memor Icari
Ad ſolem propiùs non ſine laure?
Aſſueſcat citò currere.
O formoſe comes te recinent procul
Muſæ Craciacæ, teq; ſtagiricus
Mundo ſat celebris mox comitabitur
Plenis circus honoribus.
Iam nunc fama ſagax Theſea neſciet,
Et ſe bellicoſus te minor æmulo
Audax Herculeus ſponte fatebitur.
Dum ſic laudis iter tibi

Lauru

Lauru promeritâ in puluere Palladis
Sternis. Nunc quare quo cõſcia te vocat
Virtus magnanima, & laudis auara mens
Ibis Pegaſeo pede.

III. V. D. Nobili PAVLO ZALVSKI.

Dulces comantûm per iuga collium
Pulsans ſonanti Pegaſus vngulâ
Ercuſsit vndas, vt lyceis
Amne manaret honos perenni.
Per quas ſeuero Palladis otio,
Deprœliatrix ſtrenua mentium
Regina virtus, ducta quęrit
Laudis et ingenij corollas.
Et magnâ quęrens nectare glorię
Auara laudum paſcitur indoles.
Hæ te beato ſat rigarunt
Non pueriliter imbre morum.
Hinc illa linguâ fulgurat in tuâ
Facunda ſuada, quam prope comitas
Morum venuſta, quę palęſtris
Explicuit tua ſigna latè.
Quòd ſi ſat orbi clarus, et aureę
Felix perennis munere glorię
Dux Hercules, robore pręſtans
Iam retulit ſpolia ampla famę.

Certè tuarum crede par Herculi,
Arundo laudum conspicitur modo.
Pulchro sophorum dum secutus
Victor ab agmine fers coronam.
Onustus ibis nil minor Hercule
Lauru superbâ, tramite glorię
Ad magna virtutis theatra
Laurigeris stipatus cateruis.

IV. V. D. ANDREÆ ALEXANDROWICZ.

IAm sol auricomis cęlsū collustrat Olympum.
Et sua stelligero
Lumina dat mundo, & quadrigis purum peragrando
Aera scindit equis.
Ædibus vt posit propior Iagelonis adesse,
Palladiasq; domos
Auratâ radiare comâ, doctasq; phalanges
Cernere. Laurigeras
Doctrinæ quibus Alma parens Academia, palmas
Distribuit meritas.
Ergo currite pallentis per sacra Mineruæ
Atria, præcipites
Musæ, Pieridum diuo de semine natæ.
Nunc Heliconis aquas
Fundite. Nunc vestrum ALEXANDROVIUM recreantes
Dulce melos canite.

Vocibus

Vobicus alternis psallendo, lætiùs eia
Tangite plectra Deæ.
Audiat æter docti loquas resonare Camænas
Sedibus in Cracijs.

V. V. D. IOANNI WZORCZYNSKI.

Regina magni consilij potens,
Phæbo secundum Calliope decus,
Maior trecentis Musa Nymphis
Prata quid inter amæna Campi
Multum moraris? Deripe pendulam
Florente Parnaßi cytharam iugo
Descende nostras ad palæstras
Dulcè chelym digitis mouendo.
Reuise Craci mænia lætior.
Aßurge mulcens blandiùs orpheo
Fortis triumphum tui Athletæ.
Te modulante satis triumphet.
Quem tu prudenti consilio leuans
Inter seueræ castra scientiæ,
Ad arma ducebas Mineruæ,
Laurigeris stimulans trophæis.
Dilecta Musis pulchra palatia
Dicata sacris atria Gratiis

Non absq; te sat præliando
Belligerâ sine cæde vicit.
Ergo suorum strenuus ausuum
Per te coronas, laudis & æmulos
Sumat triumphos, quem perennis
Laurigero vehat aura curru.

VI. V.D. PAVLO MOCZKOWSKI.

TEnè MOCZKOWSKI sileam referre
In stagiræ Palladiumq́; circum.
Quem diu sacris tenuêre musis
Castra Mineruæ.
Pegasi dulces vacuare fontes
Tæduit non quem, sapidosq; somnos
Multò defessis oculis negare
Sæpe legendo.
Nescit ast virtus stimulis carere.
Præmijs semper mage permouetur.
Nec licet fontes Heliconis absq;
lambere gustu.
Gloriæ merces trahit ad supremos
Laudis & famæ titulos, propellit
Quemq;

Quemq; Pallas docta, suis triumphans
Æmula lauris.
His, tuos multùm meritos labores
Nunc Iagelloni sapiens Minerua
En lycæi ditat; stimulans ad altos
Gradus honoris.
Ergo scandens in meritos honores
Palladis doctæ benè tutus arte
Perge, quò te iam melior magistra
Virtus adurget.

VII. V. D. BARTHOLOMÆO KOMONSKI.

Tibi secundis iecit Ethesiis
Desideratam Palladis aleam
Fortuna. Virtuti supremę
Nixa. Scientia cûi comes est.
Tibi amicâ Pallade, Gratię
Dedêre nasci, cûi nihil arduum
In maximis rebus, nihilqué
Difficile ingenio sagaci.
Testes tuorum Palladis atria
Extant laborum: sub quibus ingens
Latè tui facunda suada
Emicuit meruitqué lauros.

Aeterna

Aeterna felix non sine plausibus
Conscende sub tentoria Gloriæ,
Gratantis ad quæ te iuventæ:
Pulchra cohors sociata ducit.
Nunc auspicati remige Numinis
Pulchris honorum cinctus adoreis
Assurge: et Almæ matris imple
Vota, plures cumulando honores.

VIII. V. D. CHRISTOPHORO KVRLINSKI.

MVlti nubiferis altiùs Alpibus
tollunt diuitias Midæ.
Et Cræsi copias finitimas polo
Censent. Cum tamen his nihil
Numen posteritas, quod stupeat dedit.
Sic mendax populi solet
Alis ferre procul plausus inertibus
Hæc, queîs laudis inest nihil.
At vatum celebrari calamis decus
Omni laude perennius.
Et te fama vehet non popularis, at
Quæ semper maneat recens.
Qui non gemmiferis & Mareoticis
Gazis diues, ab Indijs

Ganges

Ganges quas agit, at ſat ſtudijs potens
Æquas ſideribus caput.
Te Muſis ſocio ſidere proditum
Dicam. Nobilis artium
Cultor. mens acre cui ingenium dedit
Cûi ſemper roſeus pudor-
Natiuo melius murice ſubrubens
Caſtis excubat in genis.

IX. V. D. IGNATIO WALTKIEWICZ.

Ocyus huc cytharę pręſes genitorq; Dearum
Iam molire tuas pulcher Apollo rotas.
Et vos docti loquę cynthi pia turba natalis
Rumpite Caſtalides, Cyrrea ſtagna motu
Ad mea non humiles fundendo carmina riuos
Et date Pegaſeis plauſile carmen aquis.
V ALTKIEVII *celebres dudum ſpectate labores*
Quos ſubijt celſo Palladis in otio.
Cûi meritam pulchrâ frontem redimite corona
Et date victrici Delphica ſerta Deę.
Dignus porro nepos Muſis dilectus, eburno
Quem vehat in curru Mnemoſyne celebris
Stellatum cûi fama perennis pandat olympum
Addat, et ęternas aſtriferaſq; domos.

x. V. D. SIMONI ZAMLINSKI.

Phæbe cui ſubſunt Heliconis vndæ
Et cui doctæ obediunt ſorores
Huc nouem deduc viridanre Pindi
Vertice Muſas.
Iam triumphantes date plectra Muſæ,
Aureas cantu recreate ſyluas,
Ferte lauros, & redimite vultum
Fortis Athletæ
Cuius ſtupendas ſuper aſtra laudes
Iam ſuis cantet Fidibus Thalia
Pindari ritu cytharam triumphans
Pulſet Apollo.
Viue ſublimi memorande plectro,
Quodue te dignum retulit camæna
Vatis, haud temnes memorḗq; ſemper
corde fouebis.

XI. V. D. MATTHIÆ WOLICKI.

Dum ſol cęruleo conſcendit in ęquore merſus
Flammiferum vaſto ſpargit in orbe iubar.
Cûi cuncti toto famulantur in orbe Planetę.
Aſtra miniſtrant, hûic cedere ſola nequit

Vir-

Virtus. Tum quia libertatis vtrique potestas
Est par. Tum potius quòd veneranda magis
Sit. Quę semper valde suos extollit amantes,
Et celebres magno exornat honore viros.
Quis te non sat sublimi virtute coruscum
Suspiciat Laurus cùi diadema suum
Imponit, totoq; reclamat in orbe virum. Quem
Gloria sublimis mox super astra vehet
Et splendens Helicon curru raptabit ebuino
Et stabit ęternùm posthuma fama sopho.

XII. V. D. SEBASTIANO ZELAROWICZ

Virtus magnanimæ nixa scientiæ
Semper tendit in ardua.
Quam famæ sequitur perpetuum decus.
Merces optima gloriæ.
Hæc lauro viridi floreat vt magis.
Sacro fædere iungitur.
Merces ingenio pulchra tuo datur
Pugnæ Palladiæ lucrum
Felix. Ingenij quando tui nitens
Laurus pulchra fit æmula.
Ornant ambo tuam pulchrè scientiam
Laurus virtus & inclyta.

Iam te transmarinas fama per insulas
Vectat teq; perennibus
Annis condecoret. His stimulis motus
Ad maiora scientiæ
Nunc assurge lucra. Matris & inclytæ
Quò te lux trahit, i pronus.

XIII. V. D. ADAMO KORNICKI.

Iandem sollicitis meta laboribus
Fortunata datur. Et socij diu
Laßati studijs, stant
Læti in puluere gloriæ.
Doctrinæ genitrix Mater & arbitra
Recti, Laurigeris quos Academia
Exornare triumphis
Gestit. Nauita tu vigil
Multùm Socratici iam satur æquoris.
Pallas Castalijs, distinuit diu
Vndis quem, alta lucrosi
Pacis littora flagita.
Nunc iam Palladiis cresce laboribus
Quando optata tuis meta molestiis
Faustis Ethesiis it.
Iam submitte caput tuum,

Lauro

Lauro. Pythagoræ cœtibus optimam
Miro concilians fœdere gratiam
Magnos vince Catones
Pulchris moribus. Ingenî
Semper magnanimi remigio celer.
Orbi mitte tuæ fulgura gloriæ.
Per clamosa theatra
Turbo quæ populi vehat.

APPLAVSVS TRIVMPHALIS,

Venerabili, et Rñdo Domino,

D. SIMONI STANISLAO MAKOWSKI,

Primæ Laureæ Candidato:

à NICOLAO ANDREA ZYCHYNIO eiusdem Laureæ λεοξάμωνε, amoris ergo concinnatus.

NEC me tacentem, Musa vetat loqui,
Inter Triumphos: deripe pendulam,
(Musæus ardor nos reclinat)
Calliope Cytharam. Quid hæres?

Iam

Iam nunc zeltopsi non memor Icari
Haûd erudito carminis alite
Canam Triumphum: Erramus, ecce
Impediunt timor, & sacra, nos,
Vicina iuxta mystica Latior
Laurus nitescens, quæ explicat aureas
Frondes, & emuni sacris,
Obruit ingenuos conatus.
Sublimioris non ego naufragus
Honoris, victum mox repeto gradum.
Cum non triumphus, nec trophæa
Me volucri decet aura plausu.
Felix fugacis sume laboribus
Laurum MAKOVÎ: dum Tibi consona,
Musâq;, Lauruq; & Sabæo
Thuræ callent, precibusq; templa.
Vester Camænæ, Vester ad inclytas
Vates stat aras: cui resonantium
Inter Triumphos, supplices compta
Accumulet pia Vota Clio.
Hic Laureatus, dum Heliconis super
Respirat vmbrâ, iam speciosior

Per-

Pergat fidelis, quem profanâ,
Relligio separauit, aurâ.

Primâ Triumphanti Laureâ

Reuerendo et Venerabili Domino.

D. SIMONI MAKOWSKI.

gratitudinem persoluit.

PAVLVS MOCZKOWSKI.

QVod sydus Cracius sedibus appulit?
Aût quæ stella micans exoritur noua?
Num sol æquore surgit?
Num tu Phosphore das diem.
Ni mendace oculo decipior. Polo
Offulsit Lechico nobilis ingenî
Astrum. MAKOVIVS Dux
Primus, qui præit omnibus
Dignus Mellisono Carminis alite
Vates. Pierides dulcisonum Melos
Cuî dent. Plectraq; Musæ
Tangant cum reuerentiâ.
Buxum Musa potens sume sonorius
Iam pulsa Cytharam, iam Cane Carmine
Dignum laude MAKOWSKI.
Æquè Theologum & sophum
Sed quid Musa Meis viribus imperas?
Quo tam Magnanimum Carminis alite
Vrges ferre triumphum?
Aût queis laudibus imperas
Eoxrnare virum. Stagira garrulus

Cuius

Cuius suspiciens erubuit satis
Sublimes rationes
Nec non ingenium Themii;
O felix nimium gaude Academia
Cui tàm pulchra Pharos exoritur. Cui,
Ludant plectra Sodalis
Vt semper placeant Magii.

Sub felicibus auspicijs
M. D. MARTINI SMIESZKOWIC,
Clarissimi Doctoris Medicinæ, Almæ
Vniuersitatis Cracouien:
R E C T O R I S
generalis vigilantissimi.